

BESTUUR T.M.C.

VOORZITTER	: Jan Willem Aardema 074 - 2669210 E-mail: voorzitter@twentsemotorclub.nl
SECRETARIS	: Jorieke Adolfsen 053 - 4776914 E-mail: secretaris@twentsemotorclub.nl
PENNINGMEESTER	: Ellen Scholten 06 - 51803839 E-mail: penningmeester@twentsemotorclub.nl
EVENEMENTEN	: Marinus Botterhuis 06 - 13248835 E-mail: evenementen@twentsemotorclub.nl
BESTUURSLID PR	: Mieke Olde Olthof 074 - 2660334 E-mail: pr@twentsemotorclub.nl
ALGEMEEN	: Pascal Sotthewes 053 - 4280323 E-mail: algemeen@twentsemotorclub.nl
WEBMASTER	: Albert van den Brug 053 - 4333032 Rob de la Parra 053 - 8508797 E-mail: webmaster@twentsemotorclub.nl
ERELEDEN	: D. Horstman : C. Koopmans

Clubavond	: Elke 2 ^e donderdagavond van de maand bij Café De Buren Beckumerstraat 2, Boekelo Telefoon: 053-4281202
Postadres	: Postbus 409, 7500 AK Enschede
E-mailadres	: redactie@twentsemotorclub.nl
Internetadres	: www.twentsemotorclub.nl
Clubfinanciën	: A.B.N.592216519
Secretariaat	: Postbus 409, 7500 AK Enschede
Redactie	: Marja Bosma 074 - 2773297 Caroline de la Parra 053 - 8508797

De inhoud van het TMC clubblad vertegenwoordigt niet noodzakelijkerwijs de mening van het bestuur of de redactie.

KOPIJ INLEVEREN VOOR 30 oktober 2011

Uit de bestuurskamer...

De kunst van het verleiden

Ik ben nog niet zo heel lang lid van de TMC en daardoor ontbreekt het mij af en toe aan historisch perspectief. Soms wel handig, maar aan de andere kant weet of begrijp ik het ontstaan van sommige dingen niet zo goed. En dat kan dan weer lastig zijn. Daar kunnen ook onderwerpen tussen zitten die bij een aantal leden gevoelig kunnen liggen. Neem nou ons clubblad. Ik ben niet geïnformeerd over de grondlegger(s) en het ontstaan ervan, dus ook niet historisch belast, maar met zowel de naamgeving 't Keerlke, als het beeldmerk op de omslag kan ik me niet zo goed identificeren. Over smaak valt uiteraard niet te twisten, maar in de huidige tijdgeest ontbeert het naar mijn mening enige dynamiek en aantrekkingskracht. Daar waar het in eerdere instantie wellicht heeft kunnen verleiden, werkt het misschien nu wel tegengesteld. Het beeld dat je laat zien vertelt immers veel over wie je bent en waar je voor staat. Ik realiseer me dat ik, door dit aan de orde te stellen, mogelijk een aantal leden tegen de haren instrijk. Mijn naam en rugnummer zijn bij een ieder bekend, dus u mag mij er altijd over aanhouden. Laat vooral duidelijk zijn dat mijn overwegingen in het geheel niet bedoeld zijn om het gedachtegoed van een aantal van u te veroordelen. Wat destijds bedacht is was op dat moment het goede. Ik ben wel van mening dat je het vermogen en het lef moet hebben om af en toe te overdenken of het nog steeds goed is wat je in het verleden hebt bedacht of bedoeld. Dat is zakelijk iedere dag het geval en dat mag bij een club als de TMC ook wel aan de orde zijn. Anders omhelzen we met elkaar levenslang met het credo: iedereen deed een plas en alles bleef zoals het was (of andersom?).

Dat brengt me automatisch bij een belangrijke doelstelling van het bestuur. Als TMC willen we immers ook aantrekkelijk zijn voor de jongere generatie motorrijders, zowel voor mannen als vrouwen. De gemiddelde leeftijd is al aan de hoge kant en een beetje vers bloed is gewenst. Ook als jong lid wil je er bijhoren en jezelf ermee kunnen identificeren. Oftewel: daar waarvan je lid bent zegt in belangrijke mate iets over jezelf. Dan ligt de vraag voor hoe we jonge leden aan de TMC kunnen binden. Enerzijds door gewoon de motorclub te blijven die we zijn en anderzijds door ons te profileren en de kunst van het verleiden zodanig toe te passen dat het ons clubdoel dient. Dat doen we al met een informatieve website, aantrekkelijke activiteiten en een duidelijke doelstelling. Echter, in dat licht gezien mogen we vrijelijk de vraag stellen of

we onszelf met de naam 't Keerlke en het beeldmerk op de omslag nog steeds voldoende diensten bewijzen. Ik heb daar persoonlijk zo mijn twijfels over. Denkt u er ook eens over na en misschien moeten we het er samen gewoon een keer over hebben.

Jan Willem Aardema

Van de redactie

De vakantie zit er weer op en iedereen is denk ik wel weer aan het werk gegaan. Helaas was de zomer niet iets om over naar huis te schrijven maar gelukkig hebben de laatste weken wel mooi motorweer gehad. Helaas heb ik niet meer op de motor gereden door een klein ongevalletje die ik gehad heb. Heb nog wel lekker achterop kunnen mee kunnen rijden, dus genoten heb ik nog wel van het mooi weer.

In dit boekje een verslag van de dondervierdagse van afgelopen keer, de schrijver dacht dat hij het al opgestuurd voor het vorige boekje maar helaas dat was niet gebeurt daarom alsnog geplaatst
Het verslag van de Ladiesday kunt ook lezen.

In dit 'tKeerl'ke een tip voor het rijden in herfstweer, nieuwe wet in België voor motorrijders, een leuk verhaal over drie mannen, bedankje voor het BBQ-weekend,

Ook is er door ons lid weer een verhaaltje geschreven over zijn belevingen van vroeger....Wie oh Wie is dit toch?????????

Namens redactie.

Caroline de la Parra

**kopij voor 30 oktober 2011 naar:
redactie@twentsemotorclub.nl**

Openingstijden/clubavond in de Cobra

Telefoon van een blondje :

Vorig jaar heb ik alle ramen in mijn huis vervangen met die dure dubbele beglazing en energie-efficiënte vorm, en vandaag kreeg ik een telefoontje van de aannemer die ze geïnstalleerd had.

Hij klaagde dat de werkzaamheden waren voltooid een jaar geleden en ik hiervoor nog steeds niet had betaald.

Hallooooo ,... gewoon omdat ik blond ben, betekent niet automatisch dat ik dóm ben hoor !!!

Ik zei hem : dat zal dan één dezer dagen toch wel gebeuren volgens mij.....

Dus ik vertelde hem precies wat zijn verkoper me had verteld vorig jaar:

"Deze super-ramen betalen zichzelf binnen een jaar"

Halloooooo ?????? En het is nu ongeveer een jaar geleden !

Er viel enkel een ijzige stilte aan de andere kant van de lijn, zodat ik maar gewoon heb opgehangen.

Halloooooo,..... Hij heeft nooit teruggebeld.

Wie oh wie is onze mysterieuze schrijver??

Volgens Ellen Scholten zou dit wel eens de heer W. de Boer kunnen zijn

Helaas Ellen het is niet de heer W. de Boer maar bedankt voor het proberen

Evenementenkalender 2011

Nieuwjaarsreceptie	Zondag 2 januari
Toeroverleg	Donderdag 6 januari
Puzzel/wandeltocht	Zaterdag 12 maart
Twentse lenterit KNMV	Zondag 3 april
Meerkeuzerit	Zondag 15 mei
Dond. 4 dgse zuid	Donderdag 26 mei
Meerdaagse Hemelvaart	2 t/m 5 juni 2011
Dond. 4 dgse oost	Donderdag 9 juni
Dond. 4 dgse noord (Motoport)	Donderdag 16 juni
Dond. 4 dgse west (Almelo)	Donderdag 23 juni
Dond.4 dgse inhaal	Donderdag 30 juni
Ladiesday	Zaterdag 03 september
Lustrum weekend	9, 10, 11 september
Herfstrit (KNMV)	Zondag 2 oktober
Evaluatie /Toeroverleg	Donderdag 13 oktober
Moosrit (KNMV)	Zondag 6 november
Algemene ledenvergadering	Donderdag 10 november
Nieuwjaarsreceptie 2012	Zondag 8 januari
Meerdaagse Hemelvaart 2012	17 t/m 20 mei 2011

Ladiesday 2011

Een dag met een gouden zonnig randje.

Op zaterdag 3 september 8.30 uur was het verzamelen bij Edgar Steiner om te starten met de "Ladiesday". De dag zag er veelbelovend uit "warm en zonnig". Om 9 uur vertrokken we met 8 motoren. Grietje en Alie waren met de auto en zouden onderweg voor de koffie en versnaperingen zorgen. Wat weer voortreffelijk was.

Via Buurse, Haaksbergen en Rekken naar de Achterhoek waar we een tussenstop hadden voor de koffie en wat lekkers erbij. Lekker gekletst en daarna over mooie wegen naar Agelo. Bij erve "Broam" werden we opgewacht met een heerlijke lunch. (zie de foto).

Na de lunch moest er gewerkt worden op de boerderij. We kregen uitleg hoe het tegenwoordig toegaat op een boerderij.

Erve de Broam is een melkveebedrijf en het melken is volkomen geautomatiseerd. Boer en boerin kunnen rustig een dagje weggaan en als er iets gebeurt tijdens het melken krijgen ze een berichtje via de telefoon. Soms kan het opgelost worden met één van de burens in te schakelen en als dit niet lukt moeten ze zelf naar huis maar dit gebeurt zelden. Al het eten voor de koeien wordt zelf verbouwd. Na deze uitleg moesten we zelf melken. We kregen 1 minuut de tijd om zoveel mogelijk te melken. Frieda kon het beste melken.

Erve Broam is niet alleen een melkveebedrijf maar je kunt er overnachten en vergaderen en is een unieke locatie voor groepen van 10 tot 50 personen en biedt ruimte voor actief overleg en ontspanning.

Na deze leerzame ontspanning ging het richting de Buren waar we nog even lekker bij elkaar hebben gezeten en tot de conclusie kwamen dat dit wel een dag was met een "gouden randje".

Frieda en Ellen bedankt voor het organiseren van de Ladiesday 2011.

Ria Bos

Donder 4 Daagse 2011

Van blindegeleide Ducati's en Pleemates

Het was lang geleden maar dit jaar voor het eerst sinds jaren weer eens meegereden met de traditionele D4D ritten. Eerst even mijn motor reanimeren. Een dure gelaccu en een druppelaar ten spijt wilde mijn R1100R van geen starten weten. Omdat het al mijn 2^e gelaccu in een paar jaar was heb ik nu besloten om voor de goedkoopste accu te gaan die ik kon vinden. Als die krenge dan toch binnen de kortste keren de geest geven...

De eerste rit in mei moest ik meteen overslaan in verband met werk. *De eerste echte rit* (want in juni) was ik er wel bij. Voorop reed Gerrit op zijn Duits gekentekende Ducati Multistrada. Hij had op de computer de rit al nagelopen en geconstateerd dat er een wat langer recht stuk in zat. Dat heeft hij vervangen door een bochtiger stuk en bovendien de route omgedraaid. En zo kon ons groepje alle overige TMCers als tegenliggers begroeten. Nu had Gerrit behoorlijke haast. Misschien dat hij voor het donker thuis moest zijn? Ik geloof het niet want zijn vrouw zat achterop. Wilde hij op tijd bij de ijssalon in Epe zijn? Ruimschoots gelukt. Of heeft hij last van een typische Ducati kwaal: chronische haast? Ik vermoed het laatste. Ik rijd wel vaker 140. Maar meestal niet op Duitse landwegen. Gelukkig was Gerrit desondanks goed te volgen. En zelfs al was ik hem uit zicht verloren, simpelweg afgaand op het geluid had ik hem ook kunnen volgen. Wat een lekkere grom komt er uit die Duc. En naar verluidt komt er binnenkort nog meer geluid uit de uitlaat van de Italiaan. Een fraaie rit en dus een mooie aftrap van de vierdaagse en erg leuk om weer eens te poken op een mooie donderdagavond.

De 2e avond dan. Voor de gelegenheid had ik gratis een motor gehuurd bij Motoport Hengelo. Mijn eerste keuze, 1200 Téneré, was niet beschikbaar. Mijn 2e keuze, de Piaggio MP3, wel. En dus startte ik daarmee. Het leek me geen goed idee om voor het eerst van mijn leven op een scooter rijdend te proberen een Duc bij te sloffen. Bovendien kwam net voor de start van de rit de regen met bakken uit de lucht.

Gelukkig bracht eh, eh, (.. we hebben elkaar de hand geschud maar hier en nu ben ik de naam kwijt) uitkomst. Hij is zowel scooter als Harleyrijder. Deze avond verscheen hij met de lichtste versie aan de start. En dus was hij mijn voorrijder.

Een hele ervaring zo'n scooter met 2 meesturende wielen aan de voorkant. Ik veronderstel dat de twee wieltjes extra grip moeten geven. Heel veel merkte ik daar echter niet van. Mijn eigen motor geeft meer vertrouwen op nat wegdek. De topsnelheid is ook al niet om over naar huis te schrijven en op slecht wegdek merk je aan het gerammel dat de voortrein een aardig omvangrijke constructie kent. En de zithouding is wat apart. De scooter is vrij groot als je eraan staat maar dat betekent niet dat je veel van zithouding kunt veranderen. Je zit er zo'n beetje op alsof je thuis op de WC zit. Noemen ze scooters daarom vaak boodschappenfietsjes?

Waardeloos ding dus? Omsmelten en broodtrommels van maken? Welnee, alle nadelen ten spijt; ik heb de hele rit gereden met een grijns van oor tot oor. Zo'n brede grijns dat mijn helm bijna te klein was. Wat een leuk ding.

Hoogtepunt waren de enkele stoplichtsprints (op de eerste meters is de MP3 razendsnel) en de "sur place", eveneens bij verkeerslichten. Je kunt namelijk de voorkant blokkeren per knopdruk. Dat kan als je bijna stilstaat. Bij een verkeerslicht in Fleringen zat een auto achter me. En als je pal achter deze Piaggio rijdt kun je niet zien dat er aan de voorzijde 2 wielen zitten. En toen ik voortrein vergrendelde kon ik dus met de voeten op de treeplanken blijven staan. De bestuurder van de auto achter me was bijna uitgestapt om te kijken hoe dat nu mogelijk was.

En de route was wederom bijzonder fraai.

De 3e avond. Omdat ik de vorige keer genoeg moest nemen met mijn 2e keus kon ik, bij hoge uitzondering, nogmaals een motor huren. Ditmaal was de 1200 Ténéré wel beschikbaar. Pieter van Motoport was duidelijk fan van deze motor. "Als je er eenmaal op gereden hebt, ga je meteen sparen voor de aanschaf van deze machine". Hmm, eerst maar eens proberen. Effe wennen, zo'n hoge zit. Maar zelfs met het zadel in de hoogste stand kom ik (1.90 mtr) met beide voeten plat aan de grond. Het stuur is heerlijk breed en het zadel is echt comfortabel. Het rijden gaat al snel heel snel, heel vanzelfsprekend ook. Je ziet het er niet aan af maar het kleine ruitje zorgt voor verrassend veel windbescherming.

Op weg van Hengelo naar Motocenter Bos in Almelo gaat het ongemerkt hard. Onderweg naar Almelo moest nog iemand tanken. Op het tankstation trap en knijp ik de remmen even maximaal in op een nat en olieachtig stukje asfalt. Het ABS behoedt me met kleine klopjes in pedaal/hendel voor een glijpartij. Misschien toch maar eens sparen voor een motor met dit veiligheidssysteem. Bij Bos in Almelo oogst de machine in zijn zwartwitte tenue veel goedkeuring. Ook ik vind dit een mooie machine. Weliswaar eist de GS van BMW in allerlei

allroad tests de 1e plaats op maar deze Yamaha zit er vaak pal achter. En persoonlijk vind ik de Téneré stukken mooier.

De rit verloopt rustig. Voorop rijdt Kees, met een R1100R met zijspan.

Het tempo ligt niet erg hoog en dat komt mooi uit. Het plat leggen van zo'n hoogpoter vergt enige moed, zeker als het wegdek soms nog nat is. En het hoge eigen risico van deze huurmachine weerhoudt me ervan de grenzen op te zoeken.

Ook vandaag een mooie rit.

Mijn 4^e avond dan. De reservedag van de D4D. Ik treed weer aan met mijn eigen motor.

Voorop rijdt vandaag Dick. Met de tupperwareversie van mijn eigen R1100R, de R1100RT.

We doen de rit naar Noord nog een keer over. Dat is niet erg. Het was een leuke route.

Het tempo is gematigd, het weer plezierig en de pauzeplaats prachtig.

Een mooie afsluiting van de Donder Vier Daagse.

Het viel me op dat de ritten over bijzonder mooie wegen voerden. Blijkbaar helpt het dat routes nu via de computer en met behulp van routesoftware uitgezet kunnen worden.

Nauwelijks zoeken, weinig verrijden en niet om de haverklap stoppen om de pagina om te draaien.

Alle uitzetters bedankt en graag tot volgend jaar.

Groet, Wim Lieven

HET B.B.Q. WEEKEND.

Jan Willem en Pascal,
Namens alle deelnemers Hartelijk dank voor
de organisatie van dit leuke weekend.

Wat een weekend. Heel mooi weer. En een prachtige camping.

Vrijdags hebben enkele leden een ritje gemaakt, en 's avonds
met z'n allen in onze clubtent ook bere gezellig.

Zaterdag was er een rit met leuke opdrachten,
en na afloop
in een grote kring in de zon aan de heerlijke
drankjes.

De tent kon weer in de aanhanger, want 's
avonds gingen we
naar 't restaurant daar stond alles klaar voor
de B.B.Q. met
alles er op en er aan.

En daarna werden we door Jan Willem en
Pascal naar binnen
geroepen. Daar was muziek van Andre en
Andre en de beentjes
gingen van de vloer.
En..... als je het nog niet wist, onze voorzit-
ter kan ook zingen!!
En nog zo mooi we hebben genoten.

Er was voor iedereen ook een prijsje (mini zaklantaarn) altijd welkom.

Er waren niet veel deelnemers maar het was een GIGAWEEKEND.

Bertje en Grietje Boxem

Herfsttips voor de motorrijder!

Het wisselvallige en soms gure herfstweer is een jaarlijks

terugkerend fenomeen waar iedereen in het verkeer goed rekening mee moet houden. Dat geldt zeker voor de motorrijder als kwetsbare verkeersdeelnemer.

Motorrijders in het woon-werkverkeer hebben al kunnen ervaren dat de vakantiegangers weer terug zijn, de dagen korter worden en de kleding moest worden aangepast. Maar als de zon nog even doorbreekt in september en oktober, trekken ook de toerrijders er in het weekend graag op uit voor een laatste mooie tocht.

Hieronder vind je de belangrijkste punten waar motorrijders (en ook de automobilisten!) volgens de KNMV in de komende periode extra op moeten letten:

- - Laagstaande zon in het vizier kan je als motorrijder verblinden; laagstaande zon in de rug kan de tegenliggers verblinden
- - Wees scherp op bladeren, vuil en oogstreken op de weg
- - Nat wegdek in de schaduw kan glad zijn en opvriezen
- – Kled je voldoende warm; op de juiste temperatuur reageer je alert
- - Schemering begint vroeger; draag fluorescerende/reflecterende kleding
- - Verwijder tijdig je donkere zomervizier
- - ‘Lees’ de weg en reageer op tijd op waarschuwingsborden

Bron: Promotor

Groeten,

Arno Gaalman

MOOSRIT 2011

Voor de 40ste Moos heb ik mij (Wim uiteraard erbij genomen) opgegeven om deze rit uit te zetten.

Voor mij is het geschiedenis, want de 1ste rit vanuit Usselo, heb ik destijds ook voor mijn rekening genomen.

Dit keer hebben we een naar onze begrippen aardige afwisselende rit gemaakt. Deze rit hebben wij in een ,af en toe zeer, wijde kring rondom Enschede getrokken. Zij ,die meerdere moosritten hebben gereden, kunnen bekende wegen of gedeelten herkennen. Maar ook nieuwe delen zijn verwerkt om deze rit toch een beetje verrassend te houden.

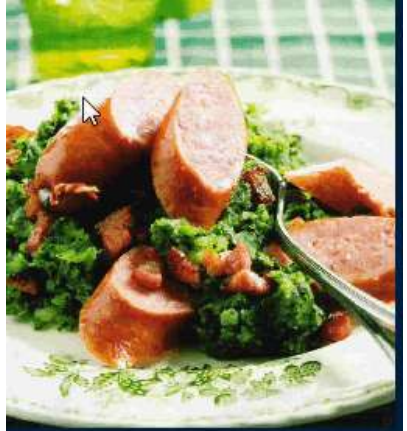
We starten met bekende wegen in de directe omgeving van Boekelo. Na zoveel kilometers rijden we door de veengebieden van Buurse en Haaksbergen. Vervolgens gaan we de Achterhoek in en over de 'berg' in Neede, volgen we de mooie slingerende weg naast de Berkel. Langs allerlei aantrekkelijke landwegen komen we op de grens van Twente en Salland.

Hier houden we een rustpauze, alwaar IEDEREEN, zich kan laven aan koffie, sapje en eventueel een warme hap.

Wij vervolgen de rit via de alom bekende lanen van de Rijsserberg, toucheren de A1 en langs weiden en akkers komen we tenslotte op meer bekend terrein. Nog enkele mooie landweggetjes en we zien de bebouwde kom van onze stad, die we rechts laten liggen.

Via het Broekheurnerveen, het Brunink, de Voshaar en door het Tesink keren we weer terug.

We hopen dat jullie van onze tocht zullen genieten en wensen jullie daarna een smakelijke voortzetting bij 'de Buren' waar de moos staat te wachten.

Kees Koopmans

Wim Veldman

3

3 kleine kleutertjes zaten op een hek, maar wat als die kleintjes nu kerels van middelbare leeftijd zijn.

Zouden ze dan nog op een hek zitten, dat denk ik dus niet.

Die zitten op het zadel van hun motor, dat is nu precies wat wij hebben gedaan.

Jaarlijks hebben wij wel een uitstapje 3,4,5 dagen meestal met 4 mannen.

Alleen had er een van die kerels vergeten dat het al weer zo ver was, en had al zijn snipperdagen op.

Jammer hij kon dus niet mee, volgend jaar niet vergeten om een aantal snipperdagen over te houden.

Aan Lago di Reisa werden kamers gereserveerd om van hier uit diverse passen in Italië, Zwitserland en Oostenrijk te rijden.

De dag van vertrek eerst bij mij nog even een bak koffie drinken en dan gingen de 3 op pad via Kassel, Wurzburg, Ulm naar Immenstadt.

Hier was de eerste overnachting geboekt, als je ouder word moet je ook geen dropjes van anderen aan nemen, kleine kinderen worden al vroeg door pa en ma gewaarschuwd neem geen snoepjes van oude mannen aan.

Maar ja een van ons deed dit op zijn leeftijd nog wel, en moest dit bekopen met bezoek aan de tandarts.

Gelukkig wist de Bayerische dirne van het hotel er wel een, recht tegen over en het was nog geopend ook.

Een naar de tandarts en 2 op het terras lekker aan het bier en weizen, wachtend op hun vriend en hij op een nieuwe vulling.

Na heerlijk gedoucht te hebben eerst maar op zoek naar eten, dit was niet zo moeilijk je vind in Duitsland al gauw iets om lekker te eten en te drinken.

De volgende dag na een heerlijke nacht rust en een stevig ontbijt ging het verder, nu niet meer over de autobaan maar over de Ober joch, Unter joch, en €10,50 Silvrettapas hoop geld voor het uitzicht Reschenpas.

Nu weet je weer waar voor je zo'n lange rit over de Duitse autobaan hebt gereden, schitterende passen en uitzichten plus het weer was super 25°. Bij aankomst in het hotel Am Reschensee werden de motoren in de garage gezet en wij hadden wel een koud glas bier verdiend nadat we de leren broek voor een

korte hadden omgeruid hebben we er nog maar een paar gedronken, wat een vocht verlies je toch op zo'n dag sturen in de zon.

Later op de avond konden we aanschuiven voor het diner, waar hadden we dat aan verdiend.

Dat zal ik vertellen, aan onze studie als we niet naar onze ouders hadden geluisterd dan hadden we niet zo'n goede baan en konden we deze trip niet bekostigen (Grapje)

De volgende morgen waren we alweer vroeg uit de veren, om 08.00h was het ontbijt, daarna de motoren van stal en rijden maar weer.

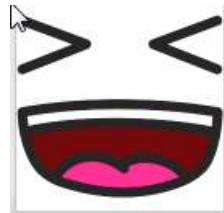
Op naar de Stelviopas in 48 haarspeldbochten naar 2758 meter hoogte, man, man wat een ervaring en wat een motoren, fietser, campers en auto's waren er onderweg naar boven of naar beneden.

Boven op de Stelvio kon je over de koppen lopen zo druk was het daar, via de Umbrailpas naar beneden laten ze daar nu een stuk vergeten zijn om te asfalteren ze zullen wel niet weten wie het moet betalen de Italianen of de Zwitsers maar mooi is het wel.

Richting Davos en via de Flüelapas langs de Inn Over Martinsbruk via de Reschenpas naar het hotel.

Wat hebben we genoten het is maar goed dat we oren hadden anders was onze kop van de romp gevallen zoooo grooooot was onze glimlach.

Ook nu hadden we wel weer een biertje verdiend en een douche het was gewoon deze dag 30° ook nu weer stond er een diner voor ons klaar.

Maar aan alle goede komt een eind er is een dag van komen maar ook een dag van gaan we moesten maar weer een richting Enschede maar niet zonder eerst een bezoek te brengen aan het brauhaus aan de Tegerensee.

Zo gezegd zo gedaan wij weer in het zadel nu richting Merano nooit geweten dat in dit dal appels werden verbouwd het moet wel een goede oogst zijn geweest dit jaar, mensen wat een appels de Betuwe is hier niets bij.

Over de Jauffenpas naar de Brennerpas onder de Europabrug door hier kwam wel weer een beetje jeugd sentiment boven, vroeger toen de Brenner autobaan nog niet in z'n geheel klaar was moest en wij over delen van deze pas door de kleine dorpjes en klimmen dit alles met een opel kadett en wij als 3 kleine kinderen achter in.

Via de Achensee naar de Tegerensee hier weer een hotel gezocht.

Douchen en op naar het brauhaus een afscheidsfeestje want de volgende dag moesten we nog 830 Km Duitse autobaan onder onze wielen door laten gaan want deze jongen op middelbare leeftijd moest de volgende dag naar boord, het schip lag in Mannheim,

Een kleinstukje terug van waar wij waren geweest.

Vroeg in de avond waren we terug en hebben de motor ongewassen na 2500 Km in de garage gezet.

Moeders de vrouw voor de kont geslagen en de kid's hallo gezegd, na een korte nacht tas omgeruild moeders een kus en afscheid van de kid's genomen, vaders ging weer naar de boot.

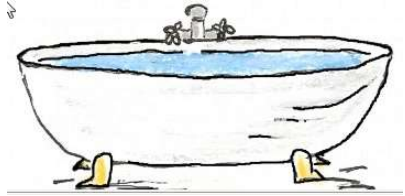
Ik heb genoten van deze 5 dagen ik hoop dat mijn mede reizigers dat ook hebben gedaan mannen bedankt.

Bert Bokkens

rara

Eerst maar eens een goed hete mok thee gedronken en toen ging het al veel beter. Ik moest hun woning bekijken. Het was niet veel, maar zij waren tevreden. Hun verwarmingssysteem was wat opvallend, tenminste in mijn ogen. Ze hadden een enorme tegelkachel in de kamer staan. Het ding was 1 bij 1 meter en ruim 2 meter hoog. Het ding was niet te verplaatsen, het was dan ook ter plaatse gemetseld. Als ze 's morgens om 6 uur begonnen te stoken, begon hij om half tien warmte af te geven. Als ze er dan genoeg bruinkoolbriketten in gooiden hoefden ze er de hele dag niet meer naar te kijken. Alle binnendeuren bleven open en de hele woning werd warm. Er was ook een badkamer met bad. Daar stond ook een tegelkachel met wat bescheiden afmetingen. Daar zat een tank in en als ze die volgooiden met water (met een emmer) hadden ze warm water om een bad te nemen. Was het bad eenmaal gevuld, ging Ma eerst, dan kwam Pa en daarna de zoon. In hetzelfde water uiteraard. Dat kende ik nog van vroeger, maar dat was een eeuwigheid geleden. Daar was het een vorm van luxe. Ze hadden ook een kelder, die moest ik ook even zien. In de kelder stond alles wat je normaal in een kelder aantreft; rotzooi die je eigenlijk al lang had moeten weggooiden maar waarvan ja denkt dat je het ooit nog wel nodig hebt. Maar er stond meer; een ketel met wat slangen, wat glazen buizen en daarin borrelde wat. Ik keek Jorg eens aan; inderdaad, hij stookte zelf jenever. Nou ja, het mocht dan wel niet, maar bijna iedereen deed het. De Schnapps in de winkel was toch wat slap en was voor een arbeider niet te betalen. Aardappelen at iedereen, je had dus ook schillen dus; gisten maar. Ik heb wat van die troep geproeft en je moet een slokdarm en een maag hebben als een olifant anders vreet het er zo doorheen. Tegen 11 uur ging de deur open en Erich kwam binnen. Erich had ik ook bij de GP leren kennen, en hij had gehoord dat ik er was en hij kwam dus even kijken. Het werd een gezellige dag. Erich nam ons mee naar Köpenick. Dat was de wijk waar hij woonde en liet mij diverse bouwwerken zien waaruit bleek dat de DDR voor de oorlog een streek was waar het niet echt armoedig was. Prachtige gebouwen zoals kastelen en natuurlijk het bekende Rathaus waar de bekende Hauptmann (prachtig gespeeld door Heinz Rühmann) zijn enorme stunt uithaalde.

Die mooie gebouwen hadden wat achterstallig onderhoud. Dat kwam zo: Voor de oorlog was deze streek een welvarend gebied. Na de oorlog kwam het communisme om de hoek. In hun ogen was bezit diefstal. Alles behoorde immers aan het volk. Vandaar ook dat je achter elke bedrijfsnaam de bedrijfsvorm VEB zag staan. Dat stond voor "Volks Eigener Betrieb" De werkelijkheid

was iets anders dan je zou vermoeden. De huizenbezitters werden dan ook torenhoge belastingen opgelegd, zo hoog dat ze die niet konden betalen. Verkopen ging uiteraard ook niet en dus zagen ze maar één mogelijkheid; ze schonken het huis aan de staat. Die beoordeelde de staat van het gebouw en als het er netjes uitzag werden de bewoners er uit gezet en kwam er een partijbonds in. Was het wat minder, mochten de bewoners blijven maar werden er andere mensen bij ingezet. Dat leverde nogal wat drama's op. Onderhoud werd er niet meer uitgevoerd en de verpaupering sloeg hard toe. We besloten terug te gaan naar het huis van Jorg. Konden we wat praten. Heb je wat te drinken thuis? Jorg voelde zich ongemakkelijk. Ik begreep de situatie; dat kon er eigenlijk niet af. Op mijn verzoek reden we langs een gelegenheid waar bier werd verkocht. Een mevrouw (volgens mij opgemaakt met een blokwitter) kwam informeren wat we wilden. "Ein Kasten Bier" De dame bekeek me aandachtig en vroeg vrijpostig hoe ik dat wilde betalen. Al eerder noemde ik de voordelen van West-Duitse valuta en ik nam een biljet met West-Duitse Marken. Ze had op eens geen vragen meer. Eenmaal bij Jorg thuis kwamen de verhalen.

Volgende keer meer een Lid

**Nieuwe
kinderwa-
gen???**

Op 1 september 2011 treedt in België de nieuwe Wegcode in werking.

In deze wet staat vanaf dan dat motorrijders kleding moeten dragen die armen en benen bedekt, evenals een verplichting tot het dragen van laarzen of 'bottines' (Vlaams voor hoge schoenen of halve laarsjes).

Er wordt dus niet gekeken of het echte (goedgekeurde) motorkleding is, als het de armen en benen maar bedekt. Daarnaast wordt de zogenaamde amazonezit (beide benen aan één kant van de motor) verboden. Ook mogen kinderen onder de drie jaar niet langer op een bromfiets of motor worden vervoerd. Tussen 3 en 8 jaar mogen zij in een kinderbeveiligingssysteem worden vervoerd op bromfietsen en motorfietsen niet zwaarder dan 125 cc. Pas vanaf 8 jaar mogen kinderen op bromfietsen en motoren met een cilinderinhoud van meer dan 125 cc worden vervoerd.

Daarentegen wordt het nu wel toegestaan om tussen files door te rijden en een motorfiets op het trottoir te parkeren. De wet biedt nu ook de mogelijkheid motoren, bromfietsen en fietsen toe te laten op busstroken, maar daarvoor moet wel een onderbord geplaatst worden waarin de betreffende categorie wordt genoemd.

Als laatste wordt er ook een verbodsbord voor quads geïntroduceerd en mag een motor een aanhangwagen gaan trekken. Deze gehele wetgeving geldt natuurlijk ook voor Nederlanders die in België motorrijden, vooral het rijden met ontblote onderarmen komt toch nog regelmatig voor maar is nu dus niet langer toegestaan.

Bron: ANWB MOTOR

Met vriendelijke groet,

Arno Gaalman

PERSBERICHT

15 september 2011

KONINKLIJKE
NEDERLANDSE
MOTORRIJDERS
VERENIGING

Motorbond ontstemd over criminele duiding

De KNMV reageert ontstemd op berichten in de media waarin motorclubs generaliserend als 'crimineel' worden betiteld.

De vele suggestieve en insinuerende teksten over 'criminele motorclubs', die de laatste dagen in de media zijn verschenen, hebben bij de KNMV de nodige reacties van bezorgde motorrijders en van leden teweeg gebracht. Bij de Koninklijke Nederlandse Motorrijders Vereniging, die in 1904 werd opgericht, zijn meer dan 50.000 leden en 280 motorclubs aangesloten.

Deze clubs of verenigingen hebben als doelstelling dat ze zich bezighouden met de organisatie van toerritten en/of motorsportevenementen. Hierbij gaat het om het uitoefenen van de motorhobby en om het gezamenlijk delen van een passie, waarbij de aangesloten clubs of verenigingen meestal streekgebonden zijn en soms aan een bepaald merk zijn gekoppeld.

KNMV-directeur Patrice Assendelft: "Wij voelen ons absoluut niet aangesproken door de laatste nieuwsberichten, maar als grootste belangenvereniging van motorrijders in Nederland zijn wij zo langzamerhand wel verplicht om te reageren. Er wordt immers geïnsinueerd dat leden van motorclubs vrijwel altijd crimineel gedrag vertonen. Dat is in onze optiek een onjuiste tendentieuze berichtgeving, waarin alle motorrijders over een kam worden geschoren. Leg dat maar eens uit aan de gewone toerrijder of de motorrijder die aan het woonwerkverkeer deelneemt. Ook door onze aangesloten verenigingen wordt deze stigmatiserende berichtgeving niet geaccepteerd.

Over de KNMV

De KNMV, opgericht in 1904, is met meer dan 50.000 leden en 280 aangesloten clubs, de grootste belangenbehartiger van motorrijdend Nederland. Als overkoepelende motorbond is de KNMV gericht op: sport, opleidingen, recreatief motorrijden, verkeer en verzekeringen. Kijk voor meer informatie op www.knmv.nl.

NIEUWS VAN DE BERGTRAININGEN

De laatste tijd blijken inschrijfformulieren niet altijd te zijn aangekomen. Blijkbaar een fout in het systeem, waar door de provider hard aan wordt gewerkt. Heb je je ingeschreven voor een training in 2012 en heb je nog geen bevestiging ontvangen, mail dit dan aan info@lcvm-bergtrainingen.eu

We zorgen dan dat je zo snel mogelijk je bevestiging ontvangt.

BESCHIKBARE PLAATSEN

De inschrijvingen voor de voorjaarstrainingen in de Taunus gaan deze keer erg hard. Bij de training van 4 - 7 mei zijn nog 2 plaatsen beschikbaar, en de trainingen tijdens het Hemelvaart en Pinksterweekend zijn voor 70% vol. De eerste training van 27 tot 30 april zit over de helft.

De tour/training naar de Dolomieten is eveneens voor de helft vol.

Staat dus een training in het voorjaar 2012 in de Taunus op je lijstje, wacht dan niet te lang met inschrijven. Je kunt het aantal Beschikbare Plaatsen per training bekijken op onze website.

FOUTMARGES EN RISICO'S

Vraag tien verschillende mensen wat ze gevaarlijk vinden en je krijgt tien verschillende antwoorden. Gevaar is een relatief en subjectief begrip, dat afhankelijk is van de voorgaande ervaringen van iemand. Onderdeel van deze voorgaande ervaringen zijn gewenning, kennis en vaardigheden.